

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Η συνδρομή είναι προπληρωτέα υποχρεωτική
ΕΝ ΤΩ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩ ΕΝ ΤΩ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩ
Ετήσια 12 Ετήσια 14
Εξάμηνη 6
Τιμή έκαστου φύλλου γράσια 3.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ

ΤΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΟΔΟΣ.—Αγορά Κύκκου Αριθ. 26.

ΕΤΟΣ Α' (1919)

ΑΡΙΘ. 3 (638)

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ (Κύπρου),

τῇ 7ῃ Μαΐου 1919.

Η ΣΥΝΘΗΚΗ ΤΗΣ ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ

ΜΕΓΑΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΙΣΤΟΡΙΚΟΣ

Τὸ ἐξαγόμενον τοῦ τρομεροῦ παγκοσμίου πολέμου ἐπὶ τέσσαρα καὶ πλέον ἔτη ἀποτελεῖ ἡ ἐν Παρισίοις καταρτισθεῖσα καὶ συντεθείσα συνθήκη τῶν προκαταρκτικῶν ὅρων τῆς εἰρήνης καὶ διαβιβασθεῖσα καθ' ἅπαντα τὸν κόσμον διὰ τοῦ ὑποβρυχίου τοῦ χειρῶν καὶ τοῦ ἐναερίου τηλεγράφου.

Οἱ ὑποχρεωτικοὶ ὅροι τῆς συνθήκης ταύτης διὰ τοὺς ἡττημένους εἶνε ἀλλήθως βραχυτέροι, διότι ἀπὸ συντηρήσεων οἱ οὗτοι ἀπασσας τὰς πολεμικὰς δυνάμεις τῆς Γερμανίας, τείνουσιν ὅπως καταστήσωσιν αὐτὴν ἀνίκανον νὰ κινήσῃ καὶ ἐν δάκτυλῳ κατὰ τὸν νικητῶν αὐτῆς ἐν τῷ μέλλοντι, καὶ τοῦτο εἶνε δίκαιον καὶ φρόνιμον, διότι ἀλλήθως ἡ πρωσιανὴ στρατοκρατία ἡσπλῆσεν τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν εὐθυμερίαν καὶ πρὸς τοῦ κόσμου μετὰ τοῦ πολιτισμοῦ αὐτοῦ, προσεταιρισθεῖσα ἐδὴν βάρβαρον καὶ ἀνιδιοδοτικὰ ἐν τῷ πολέμῳ αὐτῆς κατὰ τῆς Συνεννόησεως.

Ἀποσπῶνται ἀπὸ τῆς γερμανικῆς ἐπικρατείας ὅσαι χώραι κατοικουμένης ὑπὸ λαῶν μὴ γερμανικῶν καὶ ἡ ὑπολειπομένη Γερμανία ὑποβάλλεται εἰς βαρύναντες χρηματικὰς ὑποχρεώσεις αἵτινες περιγράφουσιν αὐτὴν εἰς οικονομικὴν δουλείαν μικρὸν διαφέρονσαν τῆς δουλοπαροικίας.

Κατάπληξιν εἶχε προσενέσει ἄλλοτε ἡ ἐπιβληθεῖσα εἰς τὴν Γαλλίαν πολεμικὴ ἀποζημίωσις—διὰ τῆς συνθήκης τῆς Φεαγκφούρτης τῇ 1871 ἐκ 5 δισεκατομμ. φρ. καὶ ἡσυχάζοντο τότε ὑπολογίζοντες πόσαι οὐδην ὁδοὶ καὶ ἀμαζαὶ θὰ ἐκρεῖζοντο πρὸς μεταφορὰν τοῦ ἰστίμου ἀργύρου καὶ πόσην ἐπιφάνειαν θὰ ἐκάλυπτον τὰ φράγκα τῆς ἀποζημιώσεως καὶ ἄλλα παρόμοια, ἅτινα ἐπενδύον ἐν δόξῃ τοῦ μέλλοντος αὐτῆς. Ἐντοῦτοις σήμερον ἐπιβάλλονται εἰς τὴν Γερμανίαν 25 δισεκατομμ. λιρῶν καὶ ἐπὶ ταῦτοις ὑποβάλλεται αὐτὴ εἰς δημοτικὰς καὶ παντοίους περιορισμούς, οἵτινες θὰ τείνωσι νὰ παραλύσωσι καὶ συντηρήσωσι τὴν ναυτιλίαν, τὴν βιομηχανίαν καὶ πᾶσαν τὴν ἐμπορίαν αὐτῆς, πᾶσα δὲ ὑπάρχει πιθανότης νὰ ἴδωμεν τὴν Γερμανίαν ἐρημονομένην κατόικων, οἵτινες θὰ φύγωσι τὴν χώραν αὐτῶν, ἥτις δι' αὐτοὺς ἐφεξῆς θὰ εἶναι κώλασις, καὶ θὰ διασπαρῶσιν ἀνὰ τὴν ὕψλην, ὥς ποτε οἱ Ἑβραῖοι μετὰ τὴν ἰλιωσίν τῆς Ἰερουσαλὴμ ὑπὸ τοῦ ρωμαίου Τύτου. Τώρα, διὰ τῆς συνθήκης τῆς εἰρήνης φαίνεται δι' ἡ ἀπὸ τοῦ πολέμου συμφορὰ τῆς Γερμανίας εἶναι ἀνήμετος καὶ ἀνεπανόρθω-

τος. Ὅσοι μᾶλλον φοβεροὶ καὶ ὠμοὶ ἐγένοντο εἰς τοὺς ἀντιπάλους αὐτῶν οἱ Γερμανοὶ τόσῳ μᾶλλον ἐπαχθεῖς καὶ ἀφρόντοι ἐπεβλήθησαν εἰς αὐτοὺς οἱ ὅροι τῆς εἰρήνης, καὶ οἱ Σύμμαχοι δικαιοῦντο γὰρ τὴν ἀκραν ἀντιρροπὴν αὐτῶν ὡς προνοητικῶν, καθόσον ἔχον οἱ Γερμανοὶ τὴν ἀπρονόησαν νὰ διατυπώσωσιν ὅλους θὰ ἐπέβαλλον αὐτοὶ ὅρους εἰς τὴν Γαλλίαν, εἴποτε ἐνίκων αὐτὴν καὶ πάλιν. Ὁ ἀπόλων ἀπ' αὐτῆς τὰς ὁμῶρους ἐπαρχίας, τὰς πλουσιωτάτας αὐτῆς χώρας, καὶ θὰ καθίσταν αὐτὴν ἀνίκανον νὰ ἀναλάβῃ ποτὲ οικονομικῶς, βιομηχανικῶς καὶ στρατιωτικῶς ἐπὶ γενοῦς βίας, καὶ ἴδῃ πάσχοι ἀπὸ τὰς ταῦτα παρὰ τὸν νικητῶν αὐτῶν οὐτοί.

Φαίνεται δι' ὅτι θὰ βαρύνωσιν ἐπὶ τῆς Γερμανίας μόνοι οἱ ὅροι τῆς δρακοντικῆς συνθήκης τῶν Βεροσσιῶν, διότι διὰ τοῦ ἔργου 35 αὐτῆς προμηγνίσαι δι' αὐτῆς Ρωσίας αἱ ἀπαιτήσεις αἱ πολεμικαὶ, ἡττημένης μὲν πράγματι, ἀλλὰ νικητῆρας καὶ αὐτῆς διὰ τὸν Σύνταγμα τῆς, θὰ ἐπιβάλλωσιν εἰς αὐτὴν νέας ὑποχρεώσεις οικονομικὰς ἵνα ἀφαιρέσωσιν αὐτὴν πᾶσαν ἱκανότητα ζωῆς οικονομικῆς, ἐπὶ τῷ σκοπῷ βεβαίως ὅπως ἀντιπρὸς οἱ Σύμμαχοι νὰ λάβωσι παρὰ τῆς Γερμανίας, ὅσα ἀξιοῦσι νὰ λάβωσι παρὰ τὸν Σύνταγμα τῶν Βεροσσιῶν, ὡς δανείσται αὐτῆς.

Detenda Germania, κατὰ τὸ ρωμαϊκὸν τοῦ Κάτωνος «Detenda Carthago» εἶνε ἡ ἔννοια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς Συνθήκης τῶν Βεροσσιῶν.

Τοσοῦτον ἀσπίρητοι καὶ ἀδυσώπητοι γενόμενοι οἱ Σύμμαχοι πρὸς τὴν Γερμανίαν ἐκ πρηνότητος οὐδεμίαν ὀφείλουσιν ἐκείνην πρὸς τὴν Βουλγαρίαν καὶ Τούρκιαν τοὺς ἀνταξίους συμμάχους αὐτῆς.

Ἡ Γερμανία εἶχεν ὑπὲρ ἑαυτῆς νὰ προσβάλῃ τὸν ὑψηλὸν διηθὺς πολιτισμὸν αὐτῆς, τὴν εὐρυτάτην ἀνάπτυξιν τῆς βιομηχανίας καὶ τῆς ἐμπορίας αὐτῆς, ὑπὲρ τῶν ὁποίων ἐξήτει εὐρυτέραν ἐκτασίαν ἀνὰ τὴν ὕψλην. Τίνα δὲ μὴ ἐπεδίωκον τέλη καὶ σκοποὺς Βούλγαροι καὶ Τούρκοι αἰρόντες διὰ ἐπιθετικὰ κατὰ τὸν πεπολιτισμένον καὶ βελτιστομένον γένος αὐτῶν βάρβαροι αὐτοὶ καὶ ἀπολίτιστοι τυγχάνοντες;

Βούλγαροι καὶ Τούρκοι ἔγραψαν τὴν ἱστορίαν αὐτῶν δι' αἰματὸς καὶ πυρός, δι' ἐρημώσεως καὶ καταστροφῆς, διὰ σφαγῶν καὶ βιαιοπραγιῶν, καὶ ὁ ἐθνικὸς αὐτῶν δρόμος ἐσημειώθη διὰ πάσης βουρβαρῶντος καὶ ὠμότητος.

Ἡ περαιτέρω ὑπαρξίς Βουλγαρίας καὶ Τουρκίας ὡς Κρατῶν θὰ ἀποτελῇ ὄνειδος καὶ αἰσχὸς εἰς τὸν σύγχρονον πολιτισμὸν, ὡς ἐγένετο σινγερά καὶ ἀποτρόπαιος ἡ παρασχεθεῖσα εἰς τὰ βάρβαρα καὶ ὠμὰ ταῦτα κρατῆ διήθηται καὶ ὑποστήριξις τῶν εὐρωπαϊκῶν κρατῶν ἐπὶ αἰῶνας μακρούς. Βούλγαροι καὶ Τούρκοι ἐπὶ αἰῶνας μακροὺς βιώσαντες ἐπὶ χωρῶν πολιτισμένων ἀνέκαθεν, ἡμαθῶσαν καὶ ἐξήλειψαν πάντα πολιτισμὸν ἐν αὐταῖς καὶ ἀπετέλεσαν ἀνυπερβλήτων πρόκομμα κατὰ πάσης ἀναδυστήσεως καὶ ἀναδιώσεως αὐτοῦ, καὶ ἡ σοφὴ καὶ σεπτή Ἀνατολὴ ὑπὸ τοὺς Τούρκους καὶ Βουλγάρους περιέστη εἰς πρωτοφανὴ δυστυχίαν καὶ ἐκβαρβαρώσιν ἐπὶ αἰῶνας.

Ὅτι ἐγένετο ἐν τῇ Κεντρικῇ Εὐρώπῃ, ὡς γέννηται καὶ ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς Ἀνατολῇ. Ἐκεῖ ἐκ τῆς συντηρήσεως τῆς Γερμανίας καὶ τῆς καταρρέσεως τῆς Ἀνατολικῆς Μοναρχίας ἀνεβίωσαν ἔθνη παλαιὰ καὶ ἀποκατεστάθησαν εἰς αὐτόνομα, ἐλευθερά καὶ ἀνεξάρτητα κράτη, ἵνα ἐπαναλάβωσι τὸν δρόμον αὐτῶν ἀκόλυνται ἐν τῇ ὁδῷ τῆς προόδου καὶ τοῦ πολιτισμοῦ. Κατὰ μέλλοντα λόγον ἐν Ἀνατολῇ ἡ ἀξίωσις καὶ ἐξόντωσις δύο βαρβάρων καὶ ὠμων ἀπ' αἰῶνων κρατῶν θὰ ἐκτελέσῃ τὴν ἀναβίωσιν ἐθνῶν, ἅτινα ἐπρωτοστάτησαν καὶ προηγήθησαν τῆς ἀνθρωπίνης προόδου καὶ τοῦ ἐκπολιτισμοῦ τοῦ κόσμου, καὶ διετήρησαν ὡς ἐκ θαύματος δλον τὸ ζῶπυρον τῆς ἐν εὐρωστίαν αὐτῶν ἐνανέλιθωσιν εἰς τὸ εὐρὺ στάδιον καὶ ἀνανεώσωσι τὸν λαμπρὸν καὶ νικηφόρον δόλιχον αὐτῶν ἐν ἀνέκοιαν αἱ ἀπαιτοὶ καὶ αἱματηραὶ ἐπιδρομαὶ Βουλγάρων καὶ Τούρκων—εἰς τὰς ἀνατολικὰς ταύτας χώρας, αἵτινες ἐγένοντο ἡ κοιλίς τῆς ἀνθρωπότητος, τῆς θρησκείας καὶ τοῦ καθόλου πολιτισμοῦ αὐτῆς.

Ὅτι μόνον τῆς Νεμεσσεως ἡ ἐκδίκησις θὰ γέννηται πλήρης καὶ ἡ συνθήκη τῶν Βεροσσιῶν, θὰ ἀποτελέσῃ οὐρανόθεν ἐνδοξον ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοῦ νεωτέρου κόσμου, σταθμὸς δοῦν θὰ σημειώσῃ τὴν τελειωτικὴν καὶ ὁλοσχερῇ κατὰλυσιν ἐνὸς ἀμαρτωλοῦ παρελθόντος καὶ τὴν ἀφρητῆραν καὶ ἀρχὴν νέας περιόδου, ἀπληλαγμένης πασῶν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ κακῶν τοῦ μακροῦ παρελθόντος.

Ἐὰν προσεῖχόν οἱ δημιουργοὶ τῆς Συνθήκης τῶν Βεροσσιῶν εἰς τὰ καταφανῆ καὶ ἀκατάδηλα γεγονότα, θὰ δέκοντο ἐν τῷ παγκοσμίῳ πολέμῳ τὴν θείαν δικαιοσύνην διέπουσαν ταῦτα κατὰ πρόνοιαν σοφῆν. Ἐν ἐκτετατῇ τῶν ἐμπολέμων ὁμάδῃ συντηρήσαν καὶ κατέρρευσαν ἰδίᾳ αἱ ἀμαρτωλαὶ αυτοκρατορίαι, ἡ ἀπολυταρχικὴ καὶ ἡμιδεδωμένη Ρωσία, ἡ ἀμαρτωλὴ καὶ ἀλλοπαρῶσα Αὐτοκρατορία, καὶ αἱ ὠμαὶ καὶ βάρβαροι Βούλγαροι καὶ Τούρκοι καὶ ἡ στρατοκρατικὴ Γερμανία.

Μεγάλη διὰ τὴν ἀνθρωπότητα δυστυχία θὰ ἦτο ἂν ἐνέκα ἡ Συντηρήσεως μετὰ τῆς Ρωσίας, ἡ ἡ Γερμανία μετὰ τῶν Συμμάχων αὐτῆς. Ἡ ἡσυχία ἐν τῷ μέσῳ τὰ Κράτη τὰ ἐγγειοκινὰ μισοῦσιν, θὰ κατακτητικὰ καὶ βάρβαρα, καὶ ἡ ἀνθρωπότης ἀπληλὴν διὰ πάντες τοῦ μεγίστου ἀπὸ τούτων κινδύνου.

Ο ΙΤΑΛΙΚΟΣ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟΣ

ΑΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΟΡΛΑΝΔΟ

Τὸ ζήτημα τῆς Φιοῦμε περιήγαγεν ὡς γνωστὸν ἐν τῇ Συνδιασκεφῇ τῆς εἰρήνης εἰς ἀντίθεσιν ζωρὰν τὸν Πρόεδρον Οὐλῶν καὶ τὸν Ἰταλὸν πρωθυπουργὸν κ. Ὀρλάνδο. Ἐπειδὴ ἐν τῇ Συνδιασκεφῇ δὲν τηροῦνται πρακτικῶς, ὁ πρόεδρος Οὐλῶν ἀδυνατοῦσε διὰ τὴν ἀντιπροσώπευσιν ἀπὸ τῆς Φιοῦμε, ὡς αἱ ἡνωμένη πολιτεία κατήλθον εἰς τὴν τρομερὴν πόλεμον παρὰ τὸ πλεῖρον τῆς Συνεννόησεως καὶ ἐξαφάνισαν ὑπὲρ αὐτῆς τὴν νίκην, ἀντικεινται δὲ πρὸς αὐτὰς αἱ ἀξιώσεις τῆς Ἰταλίας ἐπὶ τῆς Φιοῦμε, τῆς Δαλματίας καὶ ἄλλων χωρῶν κατοικουμένων ὑπὸ πληθυσμῶν οὐκ Ἰταλικῶν.

Τὸ διῆγμα τοῦτο τοῦ προέδρου Οὐλῶν ἤγαγε τὸν Ἰταλὸν πρωθυπουργὸν κ. Ὀρλάνδο νὰ ἀποχωρήσῃ τὸν περαιτέρω συνεδρῶν τῆς Συνδιασκεφῆς μετὰ τῆς λοιπῆς Ἰταλικῆς ἀντιπροσωπείας, νὰ δημοσιεύσῃ δὲ εἰς ἀπάντησιν τοῦ διαγγέλματος δηλώσεις ἐκδοχολογικάς.

Ἡ ἀντίθεσις αὕτη κέκτηται, νομίζομεν, ἄξιαν ἱστορικὴν διότι ἀποτελεῖ ἐπίσημον σύγκρουσιν τοῦ ἱμπεριαλισμοῦ τοῦ παλαιοῦ κόσμου πρὸς τὰς ἐξ Ἀμερικῆς διατῶν κρησυχέλους ὑπὸ τοῦ προέδρου Οὐλῶν ἀρχὰς καὶ ἐμπράκτους ὑποστηρικτῆς αὐτῆς ἐν τῷ νυνέμῳ. Ἡνωμένη Πολιτεῶν περὶ τῆς ἰσότητος τῶν ἐθνῶν ἀνεξαρτήτως τῆς ἀριθμητικῆς συνάμεως αὐτῶν καὶ τοῦ δικαιώματος ὅπως ἀποφασίζουσιν αὐτὰ περὶ ἑαυτῶν.

Ἡ Ἰταλία διὰ τῶν ἀντιπροσώπων αὐτῆς ἐμμένονσα εἰς τὰς ἱμπεριαλιστικὰς ἀρχὰς καὶ τὰς τοῦ Ἰταλοῦ Μακιαβέλλης ἀξίᾳ κυριαρχίας ἐπὶ τῆς Ἑλληνικῆς Δωδεκανήσου, ἐπὶ τῆς Β. Ἠπείρου καὶ ἐπὶ τῆς οὐλανικῆς Δαλματίας.

Ἀναδημοσιεύσαντες ἤδη τὸ διαγγέλιμα τοῦ προέδρου Οὐλῶν, ἀναδημοσιεύομεν ἤδη ἀπὸ εὐρωπαϊκῶν ἐφημερίδων παραλαμβάνοντες τὴν πλῆρη κείμενον τῶν δηλώσεων τοῦ κ. Ὀρλάνδο, ὡς ἔγραψον ἱστορικὸν καὶ ἐνδιαφέροντος. Ἐλλήνας ἡμᾶς ἀρεσώτερον, διότι πιθανότατα πολλὰς ἐπιπτώσεις τὸ μέλλον προσερίβει μετὰ τῆς Ἰταλίας καὶ Ἑλλάδος.

ΔΗΛΩΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΟΡΛΑΝΔΟ

Τὸ Ἰταλικὸν γραφεῖον τοῦ Τύπου ἀνεκάλυψεν εἰς τὴν συμμαχικὴν τύπον τὴν ἀκόλουθον δηλώσιν τοῦ κ. Ὀρλάνδο:

«Χθὲς, καθ' ἣν ὥραν ἡ Ἰταλικὴ ἀντιπροσωπεία συνηγμένη συνεζήτησε ἀντιπρότασιν ἣν εἶχεν ἀποστείλει πρὸς αὐτὸν ὁ βρετανὸς πρωθυπουργός, καὶ ἡμεῖς σκοπεῖν εἶχεν ὅπως συνδιαλέξῃ τὰς ἀντιπροσώπων τάσεις, αἵτινες ἐξεδηλώθησαν ὡς πρὸς τὰς Ἰταλικὰς ἐθνικὰς ἀξιώσεις, αἱ ἐφημερίδες τῶν Παρισίων δημοσίευσαν

διαγγέλιμα τοῦ προέδρου τῶν Ἠνωμ. Πολιτειῶν κ. Οὐλῶν, ἐν ᾧ ἐξέθετεν οὗτος τὴν αὐτοῦ σκέψιν περὶ τῶν συμβατικών ζήτημάτων ἅτινα εἶναι καθιερωμένα ὑπὸ τῆς κρίσεως τῆς Συνδιασκεφῆς.

Ἡ συνθήκη τοῦ ἀπευθύνεσθαι ἀπ' εὐθέως πρὸς τοὺς λαοὺς ἀποτελεῖ ἀσφαλὲς νεωτερισμὸν περὶ τὰς διεθνῆς σχέσεις. Ἀν ἐννοῶ νὰ παραπονηθῶ, ἀλλὰ λαμβάνω τοῦτο ὑπὸ σημείωσιν, ἵνα ἀκολουθήσω καὶ ἐγὼ τὸ παράδειγμα τοῦτο, ἐπειδὴ τὸ νῦν τοῦτο σύστημα συμβάλλεται ἀναμφιβόλως ὅπως παραχωρηθῇ εἰς τοὺς λαοὺς εὐαιρέτα συμπετοχὴ εἰς τὰ διεθνή ζήτηματα καὶ προσωπικῶς εἶχον πάντοτε τὴν γνώμην δι' ἡ συμμετοχὴ αὐτῇ ἦτο σημεῖον τῶν νέων καιρῶν. Οὐχ ἦτο, ἂν αἱ ἐκκλήσεις αὗται πρέπει νὰ θεωρῶνται ὡς ἀπευθυνόμεναι πρὸς τοὺς λαοὺς ἐκτὸς τῶν κυβερνήσεων, αἵτινες ἀντιπροσωπεύουσιν αὐτοὺς, θὰ εἴπω σχεδὸν ἐναντίον τούτων, θὰ ἀισθανθῶ μεγάλην λύπην ὑπομνησθῶν δι' ὁ τρόπον οὗτος μέχρι τοῦδε ἐπαρμαζόμενος κατὰ κυβερνήσεων ἐξερῶν, σήμερον τὸ πρῶτον ἐπαρμαζέται εἰς κυβερνήσιν, ἥτις ἦτο καὶ ὑπολογίζετο νὰ παραμείνῃ νομοταγὸς φίλη τῆς Μεγάλης Ἀμερικανικῆς Δημοκρατίας, εἰς τὴν Ἰταλικὴν κυβερνήσιν. Δύναται ἐπὶ πλέον νὰ παραπονηθῶ δι' ὁ παρόμοιον διαγγέλιμα, ἀπευθυνόμενον πρὸς τὸν λαόν, ἐξομολογῶν κατ' ἡν ἀκριβὲς στήμην αἱ σύμμαχοι καὶ ἐταίροι νάμειν διεπαρμαζέμενοι μετὰ τῆς Ἰταλικῆς κυβερνήσεως, δηλ. μετὰ τῆς κυβερνήσεως ἐκείνης, τῆς ὅποιας εἶχε ζητηθῇ ἡ συνδρομὴ καὶ ἐκτενὴς εἰς πολυάριθμα καὶ σπουδαῖα ζήτηματα, διαπαρμαζέμενα μέχρι τοῦδε ἐν στενοτάτῃ καὶ πλήρῃ ἀλλολεγγύᾳ.

Θὰ εἶπω, πρὸ παντός, ὅμως τὸ δικαίωμα νὰ παραπονηθῶ, ἂν οἱ δηλώσεις τοῦ προέδρου διαγγέλματος ἐξομολογῶν πρὸς περιγὰρυσιν εἰς ἀντίθεσιν τὴν Ἰταλικὴν κυβερνήσιν καὶ τὸν Ἰταλικὸν λαόν, ἐπὶ τῇ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θὰ ἐχώρει τίς μέχρι τοῦ νῦν παραγνωριστῇ καὶ ἀνηγθῇ τὸν ὑψηλὸν βαθμὸν τοῦ πολιτισμοῦ εἰς ὃν ἐξῆκετο ὁ Ἰταλικὸς λαὸς ἐν ταῖς μορφαις ταύταις τοῦ δημοκρατικοῦ καὶ φιλελευθέρου καθεστώτος, ἐν ᾧ οὗτος οὐδενὸς ἄλλου ἐν τῷ κόσμῳ λαοῦ ὕστερε.

Ἀντιτιθέμενος, ὡς εἶπεν, τὴν Ἰταλικὴν κυβερνήσιν καὶ τὸν Ἰταλικὸν λαόν, θὰ παρεβέχετο δι' ὁ μέγας οὗτος ἐλευθερὸς λαὸς ἡδύνατο νὰ ὑποστή τὴν ἐγγὺν διεκδίκησιν ἄλλης ἢ τῆς ἑαυτοῦ, καὶ θὰ ἀναγκασθῶ νὰ διαμαρτυρηθῶ ζωρῶς κατ' ὁ ὑποθέσειν δικαίως προσβλητικῶν κατὰ τῆς χώρας μου.

Ἐρχομαι ἤδη ἐπὶ τὸ περιεχόμενον τοῦ προέδρου διαγγέλματος. Εἶναι οὐδέποτε ὑπερλόγητον ὅπως ἀποδείξῃ δι' αἱ Ἰταλικὰς ἀξιώσεις περὶ ἐλπίων τῶν κατονομαζομένων ἐν τῷ διαγγέλματι, παραβιάζοντες τὰς ἀρχὰς ἐπ' ὧν πρέπει νὰ ἐδράζῃται τὸ νῦν καθεστὸς τῆς ἐλευθερίας, τῆς δικαιοσύνης μετὰ τῶν λαῶν. Τὰς ἀρχὰς ταύτας οὐδέποτε ἠρηγῆθη, καὶ ὁ κ. Οὐλῶν θὰ μὴ ἀπονεύμῃ τὴν δικαιοσύνην ταύτην δι' αὐτὰς τὰς μακρὰς διεθνῆς ἀξιώσεις, ὅπως ἀποδείξῃ δι' αἱ Ἰταλικὰς ἀξιώσεις περὶ ἐλπίων τῶν κατονομαζομένων ἐν τῷ διαγγέλματι, παραβιάζοντες τὰς ἀρχὰς ἐπ' ὧν πρέπει νὰ ἐδράζῃται τὸ νῦν καθεστὸς τῆς ἐλευθερίας, τῆς δικαιοσύνης μετὰ τῶν λαῶν. Τὰς ἀρχὰς ταύτας οὐδέποτε ἠρηγῆθη, καὶ ὁ κ. Οὐλῶν θὰ μὴ ἀπονεύμῃ τὴν δικαιοσύνην ταύτην δι' αὐτὰς τὰς μακρὰς διεθνῆς ἀξιώσεις, ὅπως ἀποδείξῃ δι' αἱ Ἰταλικὰς ἀξιώσεις περὶ ἐλπίων τῶν κατονομαζομένων ἐν τῷ διαγγέλματι, παραβιάζοντες τὰς ἀρχὰς ἐπ' ὧν πρέπει νὰ ἐδράζῃται τὸ νῦν καθεστὸς τῆς ἐλευθερίας, τῆς δικαιοσύνης μετὰ τῶν λαῶν.

Ἀνευ τῆς προστασίας ταύτης, κινδυνώδες εἶναι ὁ παρέμεινε χαλὸν ἐν τῷ θαυμαστῷ οὗτῳ φυσικῇ φραγμῇ τῶν Ἀλπεῶν καὶ θὰ ἦτο ἡ διέσρηξις τῆς ἀναμνηστικῆς ταύτης πολιτικῆς, ἱστορικῆς καὶ οικονομικῆς ἐνότητος ἣν ἀποτελεῖ ἡ χειρὸς τῆς ἱστορίας.

Φρονῶ εἶτι, δι' αὐτὴν αὐτῆς ὅπως δύναται νὰ διεκδικήσῃ μετ' ὑπερη-

ἀλλ' ὁ πρόεδρος Οὐλῶν εἶχεν ὁ ἴδιος τὴν καλωσύνην ν' ἀναγνωρίσῃ κατὰ τὰς συνδιαλέξεις ἡμῶν δι' ἡ ἀληθείαν καὶ ἡ δικαιοσύνην δὲν εἶνε μονοπόλιον οὐδενὸς καὶ εἰ πάντως οἱ ἀνθρωποὶ ὑποκύνονται εἰς πλάνους.

Προσθέτω δὲ δι' ἡ πλάνη εἶναι τόσῳ μᾶλλον εὐκόλος, ὅσην πολυπλοκώτερα εἶναι τὰ προβλήματα εἰς ἃ ἐπαρμαζέονται αἱ ἀρχαί. Ἡ ἀνθρωπότης εἰναι τι τόσον ἀπειρομέγεθος, ὅτι προβλήματα ἅτινα προκαλεῖ ὁ βίος τῶν λαῶν εἶνε τόσον ἀπείρους πολυπλοκοὶ, ὥστε οὐδεὶς νὰ δύναται νὰ πιστεύῃ δι' εὐρεῖν ἐν ὁρισμένῳ ἀριθμῷ προτάσεων μέσον αὐτῶν ἀπλοῦν καὶ τόσῳ ἀσφαλὲς ὅπως λύσῃ αὐτὰ, ὅσον ἂν ἐπρόκειτο νὰ προσδιορισθῶσιν αἱ διαστάσεις, ὁ ὅπως τὸ βάρος τῶν σωματίων διὰ διαφόρων μονάδων μετρήσεως.

Παρατηρήσεις δι' ὁ πολλὰς ἡ Συνδιασκεφῆς ἤχηθ' εἰς τὸ νὰ μεταβάλῃ αἰσθητὰ ριζικῶς, ὁσάκις ἐπρόκειτο νὰ ἐπαρμαζέται τὰς ἀρχὰς ταύτας, δὲν πιστεύω δι' αὐτὴν ἐκτενὴς ἐκτενὴς σέβας πρὸς τὴν Ἰσχυρὴν Συνέλευσιν ταύτην. Θέλω νὰ εἴπω μόνον δι' ἡ περὶ ἀπείδει πᾶσας τὰς δυσχερεῖας αἵτινες συναντῶνται ἐν τῇ ἐπαρμαζῇ ἀρχῆς τίνος φύσεως. Ἀνηγνόμενος εἰς περιπτώσεις συγκεκριμένας, ἀπείρους περιπλοκάς καὶ ποικίλλας. Ὅτι μετὰ πάσης εὐλαβείας ἀλλὰ καὶ μετὰ πάσης σταθερότητος θεωρῶ ὡς ἀδυνατοῦν τὴν ἐπαρμαζήν, ἣν διὰ τοῦ διαγγέλματος τοῦ προέδρου Οὐλῶν ποιεῖται τὸν ἀρχὸν τοῦ εἰς τὰς Ἰταλικὰς ἀξιώσεις. Μοι εἶναι ἀδύνατον, ἐν ἔγγραφῳ τοιαύτης φύσεως νὰ ἐπαναλάβω λεπτομερεῖς ἀποδείξεις, αἵτινες, προσεγγίζοντες ἐν μεγάλῃ ἀρρυθρίᾳ, θὰ εἴπω μόνον δι' δὲν θὰ ἀποδεχθῶσιν ἀνευ ἐπιφυλάξεως τὰς διαβεβαιώσεις καθ' ἡς ἡ κατάρρευσις τῆς ἀστυρρητικῆς αυτοκρατορίας συνἐπάγεται περιστολήν τῶν Ἰταλικῶν πόθων. Ἐπιτρέπεται μάλιστα νὰ πιστεύωμεν τὸ ἐναντίον, δηλ. δι' καθ' ἣν στιγμήν πάντες οἱ διάφοροι λαοὶ αἵτινες ἀπετέλουν τὴν αυτοκρατορίαν, ζητοῦσι νὰ ὁργανωθῶσι κατὰ τὰς ἐθνικὰς καὶ φυσικὰς συγγενεῖας αὐτῶν, τὸ οὐσιώδες πρόβλημα, τεθὲν ὑπὸ τῶν Ἰταλικῶν ἀξιώσεων, δύναται καὶ πρέπει πλήρως νὰ λύθῃ. Ἀλλὰ τὸ πρόβλημα τοῦτο εἶναι τὸ τῆς Ἀμερικῆς, δι' οὗ συνελίζεται ὅλον τὸ δικαίωμα τῆς Ἰταλίας, τὸ τε ἀρχαῖον καὶ τὸ νῦν, ὅσον τὸ μαρτύριον αὐτῆς διὰ τῶν αἰώνων καὶ πάντα τὰ ἀγαθὰ ἅτινα προῦνται νὰ φέρῃ εἰς τὴν μεγάλην διεθνήν κοινότητά.

Τὸ προεβλεπὸν διαγγέλιμα βεβαίως δι' αὐτὴν τὴν παραχωρήσιν τὰς ὁποίας περιέχει ἡ Ἰταλία, θὰ ἐπετύγχανε τὰ τεύχη τῶν Ἀλπεῶν ἅτινα εἶναι τὰ φυσικὰ ἀμυντήρια τῆς. Τοῦτο εἶνε ἀναγνώρισις μεγάλης σημασίας, ὑπὸ τὸν ὅρον δι' ἡ ἀνατολικὴ πλευρὰ τοῦ τεύχους τοῦτο δὲν πρέπει νὰ παραμείνῃ ἀνοιχτὴ καὶ περὶ ἀλλοῦ ἐν τῷ δικαίωματι τοῦτῳ τῆς Ἰταλίας τὴν γραμμὴν τοῦ δρους Νεὺοκκο, ὅπου χωρίζεται τὰ ὄρη τὰ ῥέοντα πρὸς τὴν Εὐρεῖαν ἀπὸ τῶν ἐκφυνομένων εἰς τὴν Μεσόγειον. Τὸ δρος τοῦτο οἱ Ρωμαῖοι ὠνόμαζαν «Ἰταλικὸν ὄριον» (Limes Italica) ἀπ' ἡς ἡ ἀληθὴς μορφή τῆς Ἰταλίας ἐναφανίσθη εἰς τὸ ἀσθητὸν καὶ εἰς τὴν συνείδησιν τοῦ λαοῦ.

